

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นเพื่อก่อตั้งทั้งศาสนาและอาณาจักร เมื่อศาสนาเทพคงอยู่ อาณาจักรก็เป็นของเหล่าเทพ ไม่มีศาสนาหรืออาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น
- คำถาม:** ในยุคทอง ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบุญ ไม่มีดวงวิญญาณบาปใดๆ อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** ที่นั่นไม่มีใครทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำของเขาหรือเธอในรูปของความเจ็บป่วย ความเจ็บป่วยใดๆ ที่นั่น พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณกำลังมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษสำหรับบาปของเขาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา นั่นเรียกว่าบัญญัติกรรมของอดีต
- คำถาม:** สัญญาณใดของพ่อที่ลูกๆ ที่มีสายตาที่กว้างไกลเท่านั้นสามารถที่จะเข้าใจได้?
- คำตอบ:** พ่อให้สัญญาณว่า: ลูกๆ ขณะที่นั่งที่นั่น จงแข่งด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกและจดจำพ่อ หากลูกจดจำท่านด้วยความรัก ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ น้ำตาของความรักของลูกกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็ได้มาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงและเข้าใจความหมายของเพลงนั้น บาร์ตั้นใหญ่มาก ทั้งบาร์ตั้นไม่สามารถได้รับการสอน นี่คือการศึกษาก็ยังคงมีการเปิดวิทยาลัยต่อไป นี่คือมหาวิทยาลัยของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เรียกได้ว่าเป็นรัฐบาลพันดาบอำนาจการปกครองนั้นเรียกว่ารัฐบาล เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าอำนาจการปกครองกำลังได้รับการสร้างขึ้น ศาสนาบวกกับอำนาจการปกครอง (plus sovereignty) ก็คือศาสนาและการเมือง (religio-political) ศาสนาเทพกำลังได้รับการก่อตั้งด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดของศาสนาอื่นๆ ที่ก่อตั้งอาณาจักร พวกเขาเพียงแต่ก่อตั้งศาสนา บาบาพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็น ศาสนาและการเมือง (religio-political) ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลอย่างยิ่ง พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้น ในความเป็นจริงดวงวิญญาณทั้งหมดมาจากดินแดนที่ไกลโพ้น ลูกก็ได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นเช่นกัน ดวงวิญญาณของผู้ที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาใหม่นั้นมาจากดินแดนไกลโพ้น พวกเขาเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาในขณะที่ผู้เดียวนั้นเรียกว่าเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาและอำนาจการปกครอง เคยมีอำนาจการปกครองในบาร์ตั้น เคยมีจักรพรรดิและจักรพรรดินี จักรพรรดิศรีนารายณ์และจักรพรรดินีศรีลักษมี ลูกๆ จะพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังทำตามศรีมัท พวกเราทั้งหมดชาวบาร์ตั้นได้เรียกหาบาบามาว่า: โปรดมาและเปลี่ยนโลกเก่าและสร้างโลกใหม่ของคุณความสุข มีความแตกต่างแน่นอนระหว่างบ้านเก่าและบ้านใหม่นั้น ลูกเก็บบ้านใหม่ของลูกเท่านั้นในความจำของลูก ทุกวันนี้พวกเขาสร้างบ้านที่ทันสมัยอย่างยิ่ง พวกเขาเฝ้าแต่คิดว่า: เราจะสร้างบ้านเช่นนั้นเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรของเรา ในสวรรค์เราจะสร้างพระราชวังประดับด้วยเพชรพลอย ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้เข้าใจว่าพระคริสต์มาเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ในเวลานั้น เป็นเมื่อศาสนาได้ขยายตัวเท่านั้นที่พวกเขาตั้งชื่อว่าศาสนาคริสต์ ไม่มีนามหรือร่องรอยใดของผู้คนศาสนาอิสลามหรือศาสนาอื่นใดในเวลานั้น สิ่งขับเคลื่อนของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนกระทั่งเวลานี้: มีภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง ที่นั่นลูกๆ จะไม่มีความรู้ว่าเป็นอาณาจักรของใครในอดีตหรือจะเป็นอาณาจักรของใครในอนาคต ในเวลานั้นลูกๆ รู้แต่ปัจจุบันเท่านั้น ในเวลานี้ลูกๆ รู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ก่อนอื่นใดเคยมีศาสนาของเราแล้วศาสนาอื่นๆ ก็มาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อนั่งที่นั่นและอธิบาย เวลานั้นลูกได้กลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ในยุคทองจะไม่มิตริกาลดาร์ชิ ที่นั่นลูกๆ จะเฝ้าแต่ปกครองอาณาจักร จะไม่มีนามหรือร่องรอยใดของศาสนาอื่น ลูกๆ จะเฝ้าแต่ปกครองอาณาจักรด้วยความสุขสันต์หรรษา เวลานั้นลูกๆ รู้ถึงวงจรทั้งหมด ผู้คนรู้ตัวอย่างแท้จริงที่เคยมีศาสนาเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าศาสนาเทพเคยได้รับการก่อตั้งอย่างไร หรือศาสนาเทพดำเนินไปเป็นเวลานานเพียงไร ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยปกครองในยุคทองในชาติเกิดมากเท่านั้นและแล้วลูกใช้ชาติเกิดมากเท่านั้นในยุคเงิน พวกเขา ก็ควรรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเราอย่างแท้จริง ลูกๆ รู้ว่านี่เป็นตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของดวงวิญญาณกฤษณะ พ่อได้มาและเข้ามาในร่างเขา อย่างแน่นอนที่เขาจะต้องได้รับชื่อว่าบราห์มา บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา ความรู้ของตริมูรตินี้เรียงบ่งอย่างยั่งยืน นี่คือพ่อที่ไม่มีตัวตน ชีวา และนี่คือมรดกที่ลูกได้รับจากท่าน ลูกได้รับมรดกของลูกจากผู้ที่ไม่มิตัวตนอย่างไร? ด้วยพระชาติบราห์มาลูกกำลังเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิดเหล่าเทพเดียวกันนั้นก็จะกลายเป็นบราห์มิน ลูกควรที่จะเก็บวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พวกเราคือบราห์มิน ลูกๆ ของบ

ราห์มาและเราก็เป็นลูกๆของรูดร้า(ชีวา)ด้วยเช่นกัน พวกเราดวงวิญญาณคือลูกๆที่ไม่มีตัวตน พวกเรากำลังจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่่ายดายอย่างย้งในการที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพเหล่านี้ พวกเรากำลังทำทาปาเซียแล้วเราก็จะไปสู่ยุคทอง ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเรากำลังจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ แล้วเราก็จะเป็นจักรพรรดิของศาสนาเทพและปกครองอาณาจักร เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย หากลูกเฝ้าแต่กระทำบาปแม้กระทั่งในเวลานี้แล้วลูกจะกลายเป็นอะไร? เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาไม่ได้กระทำบาป อย่างแน่นอนที่พวกเขาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาไปหาเหล่าเทพ ผู้คนจะอาบน้ำก่อนเสมอก่อนที่จะไปวัด เหตุใดพวกเขาจึงอาบน้ำก่อนไป? ประการแรกพวกเขาต้องแฉะในกิเลส ประการที่สองพวกเขาได้เข้าส้วม ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้ตนเองสะอาดก่อนและแล้วไปเพื่อจะดูเหล่าเทพแม้เพียงแว็บเดียว พวกเขาไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ระหว่างการจาริกแสวงบุญ พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญ 4 แห่งขณะที่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก หากเหล่าเทพก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกันแล้วจะมีความแตกต่างอันใด เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และพวกเรานั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าบาบาได้นำเรามาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ แต่พ่อจะสอนลูกอย่างไร? พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร? พ่อจะทำให้ลูกๆที่สุดแสนหวานกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างไร? ลูกรู้ว่าบาบากำลังก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะทำให้ลูกๆมีค่าควรแก่สิ่งนั้นและให้มรดกแก่พวกเขา ท่านจะทำให้ลูกมีค่าเมื่อใด? ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ศาสนาบราห์มินในระหว่างกลางนี้เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ในยุคเหล็กมีศาสนาสุทร ในยุคทองมีศาสนาเทพ นี่คือนศาสนาบราห์มิน ลูกเป็นของศาสนาบราห์มิน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้สั้นมาก เวลานั้นลูกได้รู้ทั้งวงจร ลูกได้กลับมามีสายตาที่กว้างไกล ลูกรู้ว่าเป็นพาหนะของบาบา นี่เรียกว่านันทิกัน(วู้)ด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ที่วู้ทั้งวัน ดวงวิญญาณนั่งอยู่ในร่างกายตลอดทั้งวัน หากดวงวิญญาณจะแยกทางไป ร่างกายก็จะไม่คงอยู่ บาบา นั้นสามารถมาและไปอย่างที่ท่านพอใจเพราะว่าท่านมีดวงวิญญาณของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้คงอยู่ในผู้ใดเสมอ พ่อสามารถมาและไปในหนึ่งวินาที ไม่มีใครอื่นจะรวดเร็วอย่างจรวดเช่นพ่อได้ ทุกวันนี้เขาได้ประดิษฐ์จรวด เครื่องบิน ฯลฯ มากมายอย่างย้ง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นเร็วที่สุด ลูกจดจำพ่อและท่านก็มา หากตามบัญญัติกรรมของเขา ดวงวิญญาณต้องถือกำเนิดในลอนดอน เขาจะไปและเข้าไปในครรภ์ที่นั่นในหนึ่งวินาที ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่วิ่งเร็วที่สุดในเวลานี้ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับไปที่บ้านของเขาเพราะว่าพวกเขาไม่ได้เหลือพลังกำลังนั้นอีกต่อไป ดวงวิญญาณได้กลับมาอ่อนแอ พวกเขาไม่สามารถโบยบิน มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปกรรมบนดวงวิญญาณ หากภาระอยู่ที่ร่างกายสิ่งนั้นก็จะถูกชำระด้วยไฟ แต่เป็นอัลลอยได้ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่นำบัญญัติกรรมของเขาไปกับตัวเขาเอง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าสิ่งนั้นเป็นความทุกข์ทรมานของอดีตของเขา ดวงวิญญาณนำสันสการ์ของเขาไปกับตนเอง บางคนก็พิจารณาตั้งแต่เกิดและดังนั้นจึงกล่าวว่าพวกเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในอดีตของเขา มีการกระทำของหลายชาติเกิดที่ต้องถูกชำระสะสางด้วยความทุกข์ทรมาน ในยุคทองมีแต่ดวงวิญญาณบุญเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป หากชานยาสชีจะกลายเป็นอัมพาต ก็จะสามารถได้ว่านั่นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา โอ้ แต่เหตุใดแม้กระทั่งบางคนซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่น “ศรี ศรี 108 จากัดกูรู” จึงมีความเจ็บป่วยนั้น? จะกล่าวได้ว่านั่นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา จะไม่ได้กล่าวถึงเช่นนี้กับเหล่าเทพ เมื่อถูกรูตาย สาวกของเขาจะรู้สึกมีความทุกข์อย่างแน่นอน เมื่อลูกๆมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อของเขาพวกเขาก็ร้องไห้ เมื่อภรรยารักสามีของเธออย่างมากมายและเขาตายเธอก็จะคร่ำครวญ หากสามีทำให้เธอทุกข์ทรมานเธอก็จะไม่คร่ำครวญ หากไม่มีความผูกพันใด เธอก็เข้าใจว่านั่นเป็นชะตากรรม ลูกรักพ่ออย่างมากมาย ในเวลาสุดท้ายบาบาจากไปและลูกจะพูดว่า โอ้!บาบาผู้ที่ให้ความสุขอย่างมากมายแก่เราได้จากไปแล้ว ในเวลาสุดท้ายจะมีมากมายที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ลูกมีความรักอย่างมากมายต่อบาบา ในเวลาสุดท้ายบาบาจะจากไปและลูกจะพูดว่า: “บาบาจากไปหลังจากให้อาณาจักรแก่เรา” ลูกจะหลั่งน้ำตาของความรักไม่ใช่ของความทุกข์ ที่นั่นเช่นกันลูกๆมาและพบพ่อหลังจากระยะเวลาที่ยาวนาน และดังนั้นพวกเขาจึงมีน้ำตาของความรัก แล้วน้ำตาของความรักเหล่านั้นก็จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ความเพียรพยายามของเราคือการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของบาบา เหตุนี้เองเราจึงเฝ้าแต่จดจำบาบา คำสั่งของบาบาคือ: เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อมีการวิ่งแข่ง พวกเขาก็ได้รับการบอกให้วิ่งตรงไปที่เป้าหมาย แต่ที่เป้าหมายนั้นแล้วกลับมา สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ที่นั่นเช่นกันผู้ที่จดจำบาบามากกว่าและวิ่งล้าหน้าไปก่อน ก็จะไปสู่สวรรค์ก่อนและปกครองอาณาจักร ลูกๆทั้งหมดดวงวิญญาณกำลังวิ่งแข่งด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก ขณะที่ลูกนั่งที่นั่นกำลังวิ่งแข่งไปที่นั่น พวกเราคือลูกๆ ของชีพบาบา บาบาให้สัญญาแก่เราว่า: จดจำพ่อ กลับมามีสายตาที่กว้างไกล ลูกได้มาที่นี่จาก ดินแดนที่ไกลโพ้น แผ่นดินต่างแดนนี้จะถูกทำลายในเวลานี้ ในเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนของราวัน นี่คือนดินแดนของราวัน และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราม พ่อก่อตั้งอาณาจักรของราม และแล้วเวลาผ่านไปครึ่งวงจร อาณาจักรของราวันก็ถูกกำหนดไว้ตามละคร เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เหตุนี้เองเมื่อลูกถามคำถามพวกเขาไม่มีใคร

สามารถที่จะตอบคำถามเหล่านั้น หากพวกเขาจะพูดว่า พ่อของดวงวิญญาณคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และแล้วมรดกใดที่ลูกควรได้รับจากท่าน? นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ใช้ไหม เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกต้องแสดงให้เห็นภาพ ภาพของตรีมูรตินั้นดีมาก ไม่ได้มีภาพที่ถูกต้องแม่นยำเช่นนั้นของตรีมูรติชาวในที่อื่นใด พวกเขาได้แสดงบราห์มาหมีเครา พวกเขาไม่ได้แสดงวิษณุหรือชางก้าหมีเครา เพราะว่าพวกเขาคิดว่าวิษณุหรือชางก้าเป็นเทพ บราห์มาคือประชาบิดา พ่อของปวงประชา บางคนก็แสดงท่านไว้อย่างหนึ่ง และบางคนอื่นก็ได้แสดงท่านไว้อีกแบบหนึ่ง เวลานี้ลูกได้มีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น เป็นราวกับว่าพวกเขาเหล่านั้นบ้าคลั่ง เหตุใดพวกเขาจึงเผาหุ่นจำลองของราวัน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ใครคือราวัน? เมื่อใดที่เขามา? พวกเขาพูดว่า พวกเขาได้เผาหุ่นจำลองของราวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกเข้าใจว่า ราวันได้เป็นศัตรูมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร มีการกำหนดมากมายในโลก พวกเขาได้เก็บชื่อของใครก็ตามที่ได้อธิบายบางสิ่ง บ้างได้เก็บชื่อมหาวิระ พวกเขาได้แสดงหนุมาน(เทพเจ้าที่เป็นลิง)ว่าเป็นมหาวิระ เหตุใดพวกเขาจึงได้เก็บชื่อ “อติเทพ มหาวิระ” ไว้? มีมหาวิระ มหาวิระนี้(มหาวิระที่เป็นหญิง) และลูกๆกำลังนั่งอยู่ในวัด พวกเขาคือผู้ที่เอาชนะมายา และเหตุนี้เองจึงเรียกพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาวิระ เช่นกันลูกได้เข้ามาสู่สถานที่ของลูกเอง นั่นคืออนุสรณ์ของลูก นั่นคือราก นั่นคือดิลาลาที่ไม่มีชีวิต กระนั้นก็ตาม ลูกต้องตั้งรูปภาพไว้จนกระทั่งพวกเขามาสู่ดิลาลาที่มีชีวิตและเข้าใจ ลูกสามารถอธิบายความลับของวัดดิลาลาอย่างดีมาก ลูกได้ศึกษาสิ่งนี้และเหตุนี้เองอนุสรณ์นี้ถูกสร้างขึ้นบนหนทางปกติ อาศัยความเพียรพยายามอย่างมากที่จะก่อตั้งอาณาจักรของลูก ลูกต้องรับคำดูถูกดูหมิ่นด้วยเช่นกันเพราะลูกต้องกลายเป็นคาลันกีตาร์ (รูปของกฤษณะผู้ที่ได้ถูกประณามและได้รับการประณาม) ลูกทั้งหมดกำลังได้รับคำดูถูกดูหมิ่นในเวลานี้ พ่อได้ถูกประณามมากที่สุด พวกเขาแม้กระทั่งดูถูกดูหมิ่นประชาบิดาบราห์มา เพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดนั้นไม่พอใจ พวกเขาจะไม่ดูถูกดูหมิ่นวิษณุหรือชางก้า พ่อพูดว่า: พ่อได้รับการดูถูกดูหมิ่น ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อ ดังนั้นลูกต้องรับส่วนแบ่งของการดูถูกดูหมิ่นนั้นด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นผู้นี้ใช้เวลาทั้งหมดในธุรกิจของเขาเองซึ่งไม่มีเรื่องของการดูถูกดูหมิ่น พ่อคือผู้เดียวที่ถูกดูถูกดูหมิ่นมากที่สุด ผู้คนได้ลืมนิสัยและกรรมของเขา บาบออธิบายมากมายอย่างยิ่ง อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่กว้างไกล ปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ

2. กลายเป็นมหาวิระและเอาชนะมายา อย่าได้หวาดกลัวการประณาม กลายเป็นคาลันกีตาร์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จและผู้ที่ได้รับความสำเร็จในคำพูดและการกระทำด้วยเมล็ดของความคิด

ความคิดที่ลูกมีในสติปัญญาของลูกคือเมล็ด ขณะที่คำพูดและการกระทำคือการขยายตัวของเมล็ดเหล่านั้น ถ้าลูกตรวจสอบความคิด นั่นคือ เมล็ด ของลูก ขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพตรีกาลดาร์ชิ และทำให้สภาพเหล่านั้นมีพลัง และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายในคำพูดและการกระทำของลูกได้โดยอัตโนมัติ ถ้าหากเมล็ดไม่มีพลังและแล้ว คำพูดและการกระทำก็จะมีพลังที่จะมีความสำเร็จ อย่างแน่นอนที่ลูกได้กลายเป็นตัวของตัวเองในรูปที่มีชีวิต เพราะเหตุนี้เอง ที่ดวงวิญญาณอื่นๆ ได้รับความสำเร็จผ่านภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก

คติพจน์: เผาขยะของสิ่งไร้ประโยชน์ในไฟของโยคะและสติปัญญาของลูกก็จะกลับมาสะอาด

*** โอม ขานติ ***